

Effect of Short-Term Supplementation of N-3 PUFA on the Acute Phase Response of Holstein Calves

Saeid Kamel Oroumieh^{1,2}, Reza Valizadeh³, Abbas Ali Naserian^{3*}

Received: 14-04-2021

Revised: 22-12-2021

Accepted: 15-01-2022

Available Online: 15-01-2022

How to cite this article:

Kamel Oroumieh, S., Valizadeh, R., & Naserian, A.A. (2023). Effect of short-term supplementation of N-3 PUFA on the acute phase response of holstein calves. *Iranian Journal of Animal Science Research*, 14(4),471-486.

DOI: [10.22067/ijasr.2022.69822.1016](https://doi.org/10.22067/ijasr.2022.69822.1016)

Introduction To date, there is not any accurate estimation of calf mortality in the world; however, annual pre-weaning calves' mortality was estimated to be around 7.8, 6.5, 5.5, and 2.6% in the United States, Iran, China, and Sweden, respectively. Raboisson et al. (2013) represented that most neonatal calf mortality happens at age under one month. Hill et al. (2011) reported that nutritional factors could modulate the calf immune system's functions. Studies on non-ruminants confirm that the consumption of polyunsaturated fatty acids (PUFA) relating to the n-3 FA can affect the immune response. In calves' nutrition, using PUFA in milk or milk replacer (MR) had a pleasant effect on immune responses and antioxidant status. Supplementation n-3 FA, especially EPA and DHA, would increase the proportion of PUFA in the membrane phospholipids, which might change the performance of the immune system. The n-3 PUFA plays a critical role in influencing the immune system through various mechanisms described in detail by Calder (2012). Previous studies showed that adding n-3 PUFA to milk or MR decreases the symptoms of diarrhea and inflammatory diseases caused by viral or bacterial infections. So far, there are not enough reports regarding dietary n-3 PUFA on the APR in neonatal calves. Nevertheless, most research regarding FO supplementation and its anti-inflammatory effects on neonatal calves' health has been done on long-term consumption. As earlier mentioned, most calf mortality occurs at the first 30 days of age; consequently, long-term (more than one month) consumption of FO might not provide clear evidence to evaluate the anti-inflammatory effect of FO on the status of neonatal calves' health. Therefore, the purpose of this study was the first evaluation of short-term supplementation of n-3 PUFA on the APR of neonatal calves.

Materials and Methods Twenty-four bull calves, with a mean age of 34.5 ± 3.7 days, were housed outdoors in individual pens bedded with wheat straw at the dairy farm facilities of Astan Quds Razavi Animal Husbandry and Agriculture Co. (Mashhad, Iran) in February 2019. The criteria for calf selection were, namely, the type of calf delivery (without any difficulty) and no history of disease or diarrhea. To achieve a quantitative similarity between calves, we used age and body weight as further criteria. The experiment's duration was 11 days (a week before LPS challenge and three days after LPS challenge) with an adaptation period (seven days). After the adaptation period, calves were weighed (57.5 ± 4.4 kg) and randomly assigned to 1 of 4 groups (six calves/group). Randomized calves received treatments during the study period according to the group they were already allocated: 1. negative control group (NC), 2. Positive control group (LPS challenge, PC), 3. Tallow 350 mg/kg BW group + LPS (TA), 4. Fish oil 350 mg/kg BW group + LPS (FO). All calves were fed the same diet, 5 L/d of whole milk, and had free access to freshwater during the experiment. The PC, FO, and TA groups were

- 1- Ph.D. Candidate, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.
- 2- Laboratory of Chemical Analysis, Department of Veterinary Public Health and Food Safety, Faculty of Veterinary Medicine, Ghent University, Salisburylaan 133, 9820, Merelbeke, Belgium.
- 3- Professor of Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

*Corresponding Author Email: Naserian@um.ac.ir

intravenously challenged with 0.5 µg/kg BW ultrapure LPS from *E. coli* serotype O111:B4 (Sigma–Aldrich: registered; product NO. L2630) on day eight. Treatments FO and TA were mixed with whole milk and were offered two times a day (at 0800 and 1700). FO and TA groups were isocaloric to compare the effect of manipulating fatty acid intake in the same level of energy intake on the APR of neonatal calves. The blood samples were collected at 1, 2, 3, 4, 6, 12, 24, 48, 72 h, post LPS challenge (p.c.) to evaluate inflammatory condition. The clinical signs (RT, RR, and HR) were recorded at 0.5, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 4, 5, 6, 8, 12, 18, 24 h p.c. According to Plessers et al.'s (2015) model, the appearance of behavioral phases (respiratory, depression, and recovery phase) was assessed. Data were analyzed as a completely randomized design by using JMP (13.2) software.

Results and Discussion The results of this study confirm previous experiments that showed a significant increase of cytokines level by the LPS administration (26, 29). As expected, the IL-6 increased when the TNF-α decreased (Maximal level at 3 and 1 h p.c., respectively). There was no significant difference in cytokines and APPs between PC, FO, and TA, while the FO had the minimum level. The typical sickness behavior of LPS-challenged calves was distinguished as respiratory, depression, and recovery phases according to Plessers et al.'s (2015) model. In this study, there was no significant effect of decreasing n-6/n-3 FA ratio on sickness behavior. Besides, the level of inflammatory cytokines and acute-phase proteins were not affected by experimental groups. These results were in line with McDonnell et al., (2019) reported no FO effect on immune function during the pre-weaning period. Although the level of DHA + EPA requirement for calves has not been well known, studies represented that their highest level in humans is 5 g/d. Stanley et al. (2007) concluded that the n-6/n-3 FA ratio might not be a helpful concept and distracts attention from increasing absolute intakes of long-chain n-3 FA. In this regard, Flaga et al. (2019) represented that DHA-rich algae supplementation in milk replacer could decrease cytokines' mRNA expression. They suggested that 3 g/d DHA might be the maximum level in neonatal calves' diet with an appropriate effect on the immune system. In the current study, NC, PC, and TA received 2 mg/d, and FO received 3 g/d DHA. It might be worthwhile considering the amount of DHA + EPA when FO is used as an n-3 PUFA source in calves' diet.

Conclusion The results showed that decreasing the n6/n3 FA ratio in diets by supplementing FO could not affect acute phase response in calves. Besides, short-term supplementation of FO could not improve calves' immune systems as no differences in cytokines and APP between PC and FO were observed. Although sickness behavior in FO finished sooner than PC, there was no significant difference between them. In this study, increasing MUFA intake could not affect APR in calve. It seems that more studies are needed to evaluate the effect of EPA and DHA on the performance and health status of calves.

Key Words: Calf, Fatty acids, Fish oil, Inflammation, Lipopolysaccharide, Tallow

مقاله پژوهشی

جلد ۱۴، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۱، ص ۴۸۶-۴۷۱

بررسی اثر مصرف کوتاه‌مدت اسیدهای چرب ۳-n دارای چند پیوند دوگانه بر پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

سعید کامل ارومیه^۱، رضا ولی زاده^۲، عباسعلی ناصریان^{۳*}

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۲۵

چکیده

هدف از این مطالعه، تعیین اثرات مصرف کوتاه‌مدت اسیدهای چرب ۳-n با منشأ روغن ماهی بر پاسخ به فاز حاد القا شده از طریق چالش لیپوپولی ساکارید در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین بود. تعداد ۲۴ رأس گوساله نر هلشتاین با میانگین سن $37/7 \pm 34/5$ روز به‌طور کاملاً تصادفی به چهار گروه زیر تقسیم شدند: (۱) گروه شاهد منفی (عدم تزریق لیپوپولی ساکارید بدون دریافت مکمل‌های خوراکی، NC)، (۲) گروه شاهد مثبت (تزریق لیپوپولی ساکارید بدون دریافت مکمل‌های خوراکی، PC)، (۳) گروه چربی پیه، ۳۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن + تزریق لیپوپولی ساکارید (TA)، (۴) گروه روغن ماهی، ۳۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن + تزریق لیپوپولی ساکارید (FO). در طول دوره آزمایش گوساله‌ها با جیره خوراکی یکسان و پنج لیتر شیر پاستوریزه در روز تغذیه شدند. طول دوره آزمایش ۱۱ روز به‌علاوه یک دوره هفت‌روزه عادت‌پذیری بود. در روز هشتم آزمایش گروه‌های PC، TA و FO به‌صورت تزریق وریدی ۰/۵ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن لیپوپولی ساکارید دریافت کردند. جهت ارزیابی شرایط التهاب، در طی بازه‌های زمانی پیاپی پس از تزریق لیپوپولی ساکارید خون‌گیری و دمای رکتوم، نرخ تنفس و ضربان قلب اندازه‌گیری شد. به‌دنبال آن، غلظت پلاسمایی سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد، مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی نمی‌تواند منجر به مهار تولید سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد در پاسخ به تزریق لیپوپولی ساکارید شود. همچنین، مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی تأثیر معنی‌داری بر فازهای رفتاری در گوساله‌های تحت چالش لیپوپولی ساکارید نداشت هر چند منجر به پایان سریع‌تر فاز افسردگی و ریکاوری شد. بنابراین، این آزمایش نشان داد مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی در راستای کاهش نسبت اسیدهای چرب ۳-n به ۶-n در جیره غذایی گوساله‌های شیرخوار تأثیری بر پاسخ فاز حاد در آن‌ها ندارد.

واژه‌های کلیدی: التهاب، چربی پیه، روغن ماهی، گوساله، لیپوپولی ساکارید

مقدمه

پرورش گاوهای شیرده می‌شود و چالش بزرگ این صنعت می‌باشد. تا امروز تخمین دقیقی از نرخ مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار در جهان وجود ندارد، با این حال این شاخص در کشورهای آمریکا، ایران، چین، و سوئد به‌ترتیب ۷/۸، ۶/۵، ۵/۵، و ۲/۶ درصد در سال تخمین زده شده است (Zhang et al., 2019; Olsson et al., 1993; Azizzadeh et al., 2012). بیشترین مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار در سن کمتر از سی‌روزگی گزارش شده است، به‌طوری‌که در سال ۲۰۱۳ میلادی نرخ مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار با سن کمتر از سی روز در مزارع فرانسه در حدود ۵/۷ درصد در سال گزارش شده است (Raboisson et al., 2013). در راستای کاهش مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار هیل و همکاران (Hill et al., 2011) گزارش کردند می‌توان با افزایش کیفیت جیره غذایی گوساله‌های شیرخوار،

نرخ مرگ‌ومیر گوساله‌های تازه متولد شده به‌عنوان یک شاخص تعیین‌کننده سطح سلامت در گله‌های گاو شیری شناخته می‌شود (Ortiz-Pelaez et al., 2008). هر ساله مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار منجر به ضرر و زیان اقتصادی قابل توجهی در صنعت

۱- فارغ التحصیل دکتری گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران.

۲- گروه بهداشت عمومی و امنیت غذایی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه گنت بلژیک.

۳- استاد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران.

*- نویسنده مسئول: (Email: Naserian@um.ac.ir)

متقابلاً تحریک رها سازی سایتوکین‌های ثانویه همچون اینترلوکین شش (IL-6) منجر به ایجاد آشبار پاسخ فاز حاد و افزایش قابل توجهی در سطوح پلاسمایی این سایتوکین‌ها می‌شوند. TNF- α ، اینترلوکین یک (IL-1) و IL-6 در تنظیم واکنش‌های وابسته به تب و تنظیم دمای بدن نقش دارند و منجر به بروز تب می‌شوند (Wyns, 2014). به علاوه، پیرو تحریک سایتوکین‌ها، سنتز پروتئین‌های کبدی تحت تأثیر قرار گرفته که این عامل منجر به افزایش و یا کاهش غلظت قابل توجهی از پروتئین‌های فاز حاد در پلازما می‌شود (Gruys et al., 2004; Wyns, Baumann and Gaudie, 1994); 2014).

علی‌رغم تأثیر به‌سزای لیپولی ساکارید بر بروز بیماری و پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار، تا امروز مطالعات کمی در زمینه بررسی اثرات ترکیبات طبیعی ضد التهاب همچون منابع اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه n-3 تحت چالش لیپولی ساکارید در گوساله‌های شیرخوار وجود دارد. در این راستا، کارچر و همکاران (Karcher et al., 2014) نشان دادند، مکمل کردن روغن ماهی به‌میزان دو درصد جیره در شیر منجر به کاهش بیان ژن سایتوکین‌های پیش التهابی شده و تمایل به کاهش پاسخ تب در گوساله‌های تحت چالش واکسیناسیون *Pasteurella* شده است. بالو و همکاران (Ballou et al., 2008) با افزودن دو درصد روغن ماهی (به‌طور سرک) به شیر گوساله‌های شیرخوار نژاد جرزی، نشان دادند روغن ماهی می‌تواند علائم کلینیکی و برخی متابولیت‌های بیوشیمیایی مؤثر در پاسخ فاز حاد را بهبود بخشد. در این راستا، مکمل کردن روغن ماهی در جیره خوراکی جوندگان منجر به کاهش تولید سایتوکین‌های پیش التهابی و کاهش غلظت باز چرخه TNF- α ، IL-1 β ، و IL-6 در سیتوپلاسم تحت شرایط چالش اندوتوکسین شد (Sadeghi et al., 1999; Billiar et al., 1988). لیو و همکاران (Liu et al., 2003) با اضافه کردن روغن ماهی به جیره خوک‌ها تمایل به کاهش تولید سایتوکین‌های پیش التهابی تحت چالش لیپولی ساکارید را نشان دادند. با این حال، در آزمایشات دیگر، اضافه کردن PUFA n-3 به جیره خوراکی نتوانسته است تأثیری بر سطح پلاسمایی سایتوکین‌های التهابی در انسان داشته باشد (Thies et al., 2003; Wallace et al., 2003). در این راستا، کالدِر (Calder, 2013) نشان داده است مکمل شدن کمتر از دو گرم در روز از EPA + DHA احتمالاً سطح ناکافی برای دریافت اثرات ضد التهابی روغن ماهی باشد.

اگر چه شواهدی مبنی بر اثرات ضد التهابی مصرف کوتاه‌مدت منابع دریایی PUFA n-3 بر پاسخ ایمنی وجود دارد (Bjørkkjær et al., 2004; Brunborg et al., 2008; Madland et al., 2006). با این حال، اغلب مطالعات مرتبط با مکمل کردن روغن ماهی در جیره خوراکی گوساله‌های شیرخوار در بازه زمانی بلندمدت انجام شده است.

عملکرد سیستم ایمنی آن‌ها را بهبود بخشید. مطالعات با حیوانات غیرنشخوارکننده نشان داده است، مصرف اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه (Polyunsaturated fatty acids; PUFA) بر پاسخ سیستم ایمنی مؤثر بوده است (Bjørkkjær et al., 2004; Brunborg et al., 2008; Calder, 2013). استفاده از PUFA در شیر و یا جایگزین شیر اثرات مثبتی بر پاسخ ایمنی و وضعیت آنتی‌اکسیدانی در گوساله‌های شیرخوار داشته است (Garcia et al., 2006; Hill et al., 2011; Karcher et al., 2014). مصرف اسیدهای چرب غیر اشباع n-3 به‌ویژه ایکوزاپنتانویک اسید (Eicosapentaenoic acid) و دکوزاهگزانوئیک اسید (Docosahexaenoic acid) می‌توانند منجر به افزایش نسبت PUFA در فسفولیپیدهای غشای سلولی شوند که نتیجه آن تغییر عملکرد سیستم ایمنی خواهد بود (Calder, 2012). اسیدهای چرب غیر اشباع n-3 از طریق مکانیسم‌های متنوعی بر سیستم ایمنی تأثیر گذاشته و منجر به بهبود عملکرد آن می‌شوند، جزئیات مکانیسم‌های تحت تأثیر این اسیدهای چرب توسط کالدِر بررسی و گزارش شده است (Calder, 2012). مطالعات گذشته نشان داده است، مکمل کردن اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه n-3 (n-3 PUFA) در شیر گوساله‌ها منجر به کاهش عارضه اسهال و بیماری‌های التهابی ناشی از ویروس‌ها و باکتری‌های عفونت‌زا می‌شود (Hill et al., 2011; Karcher et al., Ballou et al., 2008). با این حال، اطلاعات زیادی در رابطه با اثرات n-3 PUFA بر پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار وجود ندارد (Ballou et al., 2008; Karcher et al., 2014).

لیپولی ساکارید به‌عنوان ماده اصلی تشکیل‌دهنده غشای خارجی باکتری‌های گرم منفی شناخته شده است (Plessers et al., 2015; Ulevitch et al., 1999). در بیماری‌های گوساله‌ها، لیپولی ساکارید عامل بروز بیماری و علائم کلینیکی مهمی مانند اندوتوکسمی است (Olson et al., 1995; Plessers et al., 2015; Cullor, 1992). لیپولی ساکارید باکتریایی یکی از مؤثرترین تحریک‌کننده‌های سیستم ایمنی در پستانداران به‌شمار می‌رود (Wyns, Seydel et al., 2003). هنگامی که لیپولی ساکارید از غشاء خارجی آزاد می‌شود، بخش لیپید A آن اثر سمی داشته و با فعال‌سازی سیستم ایمنی ذاتی، منجر به ایجاد پاسخ التهابی و فاز حاد می‌شود (Van Amersfoort et al., 2003). در پستانداران، پاسخ فاز حاد یک توالی فرایند هماهنگ‌شده‌ای است که در محل التهاب پس از ایجاد عفونت آغاز می‌شود و باعث تولید و انتشار انواع واسطه‌های التهابی، تعاملات سلولی، عروقی و تغییرات متابولیکی می‌شود (Baumann and Gruys et al., 2004; Gaudie, 1994). در طی پاسخ فاز حاد مونوسیت‌های خون و یا ماکروفاژهای بافتی، ابتدا از طریق رها سازی سایتوکین‌های اولیه همچون فاکتور نکروز توموری آلفا (TNF- α) و

غیر اشباع شامل ۲/۳، ۲/۳، ۱/۵ و ۱؛ اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دوگانه به اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه شامل ۶/۷، ۶/۷، ۱۰/۵ و ۱/۵ و اسیدهای چرب n-6 به اسیدهای چرب n-3 شامل ۸، ۸، ۵/۸ و ۰/۲ را از شیر و تیمارهای خوراکی (روغن ماهی و چربی پیه) دریافت کردند (جدول ۲). در این مطالعه روش القاء فاز حاد، بررسی فازهای رفتاری و نمونه‌برداری بر اساس آزمایشات پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) و کامل ارومیه و همکاران (Kamel Oroumieh et al., 2020) صورت پذیرفت.

در انتهای دوره عادت‌پذیری از انروفلاکسازین به‌میزان پنج میلی‌گرم به‌ازای هر کیلوگرم وزن بدن برای جلوگیری از احتمال وقوع عفونت‌های ریوی در طول دوره آزمایش به‌صورت تزریق زیر جلدی استفاده شد. از ابتدای دوره عادت‌پذیری تا روز تزریق لیپوپلی‌ساکارید روزانه وضعیت سلامت گوساله‌ها از جمله اسکور مدفوع، ضربان قلب، تعداد تنفس و سلامت ظاهری آن‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. در طی دوره عادت‌پذیری (روز ۷- الی ۱) و همچنین طول دوره آزمایش (روز ۱ الی ۱۱) هیچ‌گونه عارضه اسهال و یا بیماری مشاهده نشد. در روز هفتم آزمایش (یک روز قبل از تزریق لیپوپلی‌ساکارید) گوساله وزن کشتی شده ($4/9 \pm 6/6$) و سپس آنژیوبکت خاکستری (۱۶G) جهت تسهیل در تزریق لیپوپلی‌ساکارید و نمونه‌برداری خون در ورید گردنی گوساله‌ها قرار گرفت. در روز هشتم از آزمایش گروه‌های PC، TA و FO به‌صورت تزریق وریدی به‌میزان ۰/۵ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید خالص (*E. coli* serotype O111:B4, Sigma-Aldrich®; product NO. L2630) قرار گرفتند. به‌میزان مشابه سرم نمکی به گروه NC تزریق شد. یک ساعت قبل از تزریق لیپوپلی‌ساکارید وضعیت سلامت ظاهری، دمای رکتوم و ضربان قلب گوساله‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. از دمای رکتوم $39/5$ درجه سانتی‌گراد به‌عنوان دمای شاخص جهت حذف گوساله از طرح استفاده شد. تیمارهای خوراکی روغن ماهی (روغن کیلکا، شرکت محصولات دریایی پارس کیلکا، مازندران، ایران) و چربی پیه (شرکت روغن اعلا سپاهان، اصفهان، ایران) از روز اول تا روز پایان آزمایش (روز ۱ الی ۱۱) به‌صورت ترکیب با شیر در دو وعده در اختیار گوساله‌ها قرار گرفت. جهت ارزیابی اثرات تغییر اسیدهای چرب غیر اشباع خوراکی بر پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار دو گروه FO و TA ایزوکالریک در نظر گرفته شدند.

درحالی‌که، بیشترین نرخ مرگ‌ومیر گوساله‌های شیرخوار در سن کمتر از ۳۰ روزگی رخ می‌دهد، بنابراین مصرف بلندمدت روغن ماهی (بیشتر از یک ماه) ممکن است شواهد کافی برای ارزیابی اثرات ضد التهابی روغن ماهی بر سطح سلامت گوساله‌های شیرخوار را فراهم نکند، بنابراین هدف از این آزمایش بررسی اثرات ضد التهابی n-3 PUFA با منبع دریایی در یک دوره مصرف کوتاه‌مدت تحت شرایط القاء فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین می‌باشد.

مواد و روش‌ها

طراحی آزمایش و تیمارها

در این آزمایش، ۲۴ رأس گوساله نر هلشتاین با میانگین سن ۳/۷ ± ۳۴/۵ روز مورد استفاده قرار گرفت. این آزمایش در بهمن‌ماه ۱۳۹۷ در مجموعه مزرعه آستان قدس رضوی به انجام رسید. گوساله‌ها از بدو تولد تا از شیرگیری در جایگاه انفرادی با پوشش کاه گندم نگهداری شدند. جهت ایجاد حداکثر شباهت بین گوساله‌های آزمایش معیارهایی همچون عدم بیماری و بروز اسهال، تولد بدون سخت‌زایی، وزن و سن برای انتخاب گوساله‌ها مورد استفاده قرار گرفت. طول دوره آزمایش ۱۱ روز به‌علاوه یک دوره عادت‌پذیری به‌مدت هفت روز در نظر گرفته شد. گوساله‌ها بعد از پایان دوره عادت‌پذیری وزن شده ($4/4 \pm 5/5$) و به‌طور کاملاً تصادفی به چهار گروه زیر تقسیم شدند: (۱) گروه شاهد منفی (در این گروه تیمارهای خوراکی و همچنین تزریق لیپوپلی‌ساکارید به‌کاربرده نشده است و تنها تحت تزریق سرم نمکی قرار گرفته اند، NC)، (۲) گروه شاهد مثبت (در این گروه تیمارهای خوراکی استفاده نشده است و تنها تحت تزریق لیپوپلی‌ساکارید قرار گرفته‌اند، PC)، (۳) گروه چربی پیه، ۳۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن + تزریق لیپوپلی‌ساکارید (TA)، (۴) گروه روغن ماهی، ۳۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن به‌علاوه تزریق لیپوپلی‌ساکارید (FO). تمام گوساله‌ها از جیره یکسان بر اساس سطح احتیاجات معرفی شده در NRC (۱۲) به‌صورت دسترسی آزاد تغذیه شدند (جدول ۱). گوساله‌ها روزانه به‌میزان پنج لیتر شیر در دو وعده صبح و عصر مورد تغذیه قرار گرفته و در طول دوره آزمایش دسترسی آزاد به آب تازه داشتند. پروفایل اسیدهای چرب شیر و روغن ماهی در جدول ۲ مشاهده می‌شود. در این آزمایش، گروه‌های NC، PC، TA و FO به‌ترتیب نسبت‌های اسیدهای چرب اشباع به اسیدهای چرب

جدول ۱- مواد تشکیل‌دهنده و ترکیبات شیمیایی جیره آغازین تغذیه شده به گوساله‌ها

Table 1- Ingredients and chemical composition of starter fed to calves

مواد خوراکی Ingredients	مقدار (درصد از ماده خشک) Value (%DM)
یونجه Alfalfa hay	10
ذرت Corn	45
جو Barley	9
کنجاله سویا Soybean meal	24
گلوتن ذرت Corn gluten meal	1.8
سبوس گندم Wheat bran	6.5
کمپلکس ویتامین و موادمعدنی ^۱ Vitamins and minerals premix ¹	0.9
بی‌کربنات سدیم Sodium bicarbonate	0.9
کلسیم کربنات Calcium carbonate	0.9
بنتونیت Bentonite	0.5
نمک Salt	0.5
ترکیبات موادمغذی Nutrient composition	
ماده خشک DM, % as fed	90
پروتئین خام Crude protein	19.5
الیاف نامحلول در شوینده خنثی Neutral detergent fiber (NDF)	17
الیاف نامحلول در شوینده اسیدی Acid detergent fiber (ADF)	9.1
چربی خام Fat	3
کلسیم Ca	0.7
فسفر P	0.5
انرژی قابل سوخت‌وساز (مگا کالری در کیلوگرم) ^۲ Calculated ME (Mcal/kg of DM) ²	3.15

^۱ در هر کیلوگرم مکمل: ویتامین آ ۲۵۰۰۰۰ واحد بین‌الملل در کیلوگرم، ویتامین د ۵۰۰۰۰ واحد بین‌الملل در کیلوگرم، ویتامین ای ۱۵۰۰ واحد بین‌الملل در کیلوگرم، کلسیم ۱۲۰ گرم در کیلوگرم، فسفر ۲۰ گرم در کیلوگرم، منیزیم ۲۰/۵ گرم در کیلوگرم، سدیم ۱۸۶ گرم در کیلوگرم، روی ۷/۷ گرم در کیلوگرم، منگنز ۲/۲۵ گرم در کیلوگرم، آهن ۱/۲۵ گرم در کیلوگرم، گوگرد ۳ گرم در کیلوگرم، کبالت ۱۴ میلی‌گرم در کیلوگرم، مس ۱/۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم، ید ۵۶ میلی‌گرم در کیلوگرم، سلنیوم ۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم.

^۲ با استفاده از نرم‌افزار NRC (۲۰۰۱) محاسبه شد.

^۱ Contained per kilogram of supplement: 250,000 IU of vitamin A, 50,000 IU of vitamin D, 1,500 IU of vitamin E, 120 g of Ca, 20 g of P, 20.5 g of Mg, 186 g of Na, 7.7 g of Zn, 2.25 g of Mn, 1.25 g of Fe, 3 g of S, 14 mg of Co, 1.25 g of Cu, 56 mg of I, and 10 mg of Se.

^۲ Metabolizable energy using NRC (2001) equations.

سنجش سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد

جهت تعیین غلظت سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد از نمونه‌های پلاسما به‌صورت دوتایی (دوبلی کیت) استفاده شد. برای ارزیابی سطوح فاکتور نکروز توموری آلفا (TNF- α)، اینترلوکین شش (IL-6)، هاپتوگلوبین (Hp) و سرم آمیلوئید آ (SAA)، کیت‌های ایزایی ساخت کشور چین مورد استفاده قرار گرفت (Bioassay Technology Laboratory ELISA kits, Shanghai, China; Cat No. E0019BO, No. E0001BO, No. E0022BO, and No. E0023BO for TNF- α , IL-6, Hp, and SAA, respectively). همچنین برای تعیین سطوح TNF- α ، IL-6 و SAA نمونه‌های پلاسما به‌ترتیب ۱۰، ۱۰، و ۲۰ مرتبه رقیق شدند. روش سنجش سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد مطابق پروتکل شرکت سازنده انجام شد. سنجش درون سنجی (intra-assay CV) مورد محاسبه قرار گرفت و به‌ترتیب برای TNF- α ، IL-6، Hp و SAA ۹/۴، ۹/۱، ۸/۲، ۹/۲ درصد می‌باشد. حساسیت تحلیلی (analytical sensitivities) این آزمایشات در پلاسما به‌ترتیب برای TNF- α ، IL-6، Hp و SAA، ۵/۸۵، ۱/۳۶، ۱/۳۶ میکروگرم در میلی‌لیتر (pg/mL) و ۰/۰۵۴ میکروگرم در میلی‌لیتر (pg/mL) و ۰/۰۵۴ میکروگرم در میلی‌لیتر (pg/mL) توسط شرکت تولیدکننده معرفی شده است.

تجزیه و تحلیل آماری

جهت آنالیز آماری پس از بررسی تست نرمال، داده‌های نرمال به‌روش پارامتریک و داده‌های غیر نرمال به‌روش غیر پارامتریک مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. از روش آنالیز Kruskal-Wallis برای داده‌های غیر نرمال استفاده شد. جهت ارزیابی اثرات لیپوپولی‌ساکارید در گروه‌های مختلف از آزمون تحلیل تکرار در زمان یا واریانس اندازه‌گیری‌های مکرر (Repeated Measurement Of ANOVA) استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار (JMP) به‌صورت کاملاً تصادفی با اثر ثابت تیمارها، زمان و اثر متقابل تیمار در زمان و همچنین اثر تصادفی گوساله در تیمار انجام شد. قبل از تجزیه و تحلیل آماری، داده‌های مرتبط با سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد به لگاریتم با پایه ۱۰ تبدیل شدند. جهت تعیین دقت تشخیصی پارامترهای بررسی شده از سطح زیر منحنی (AUC) برای نرخ تنفس (بازه زمانی صفر تا شش ساعت)، دمای رکتال و نرخ ضربان قلب (بازه زمانی صفر تا ۲۴ ساعت)، TNF- α (بازه زمانی صفر تا چهار ساعت)، IL-6 (بازه زمانی صفر تا شش ساعت)، Hp و SAA (بازه زمانی صفر تا ۲۴ ساعت) استفاده شد (Cullor, 1992). در نهایت، برای تعیین اختلاف معنی‌دار بین تیمارها از روش آنالیز آماری LSMEANS Tukey HSD در سطح پنج درصد استفاده شد.

جهت ارزیابی اثرات لیپوپولی‌ساکارید بر پاسخ فاز حاد، یک ساعت قبل از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (روز هشتم ساعت هفت صبح یک ساعت پس از مصرف شیر وعده صبحگاهی) یک نمونه خون به‌عنوان نمونه شاهد از همه گروه‌ها گرفته شد. برای ارزیابی شرایط التهاب، در طی بازه‌های زمانی ۱، ۲، ۳، ۴، ۶، ۱۲، ۲۴، ۴۸، و ۷۲ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید خون‌گیری انجام شد. علائم کلینیکی همچون دمای رکتوم، نرخ تنفس و ضربان قلب در طی بازه‌های زمانی ۰/۵، ۱، ۱/۵، ۲، ۲/۵، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۲، ۱۸ و ۲۴ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید تعیین شد. در ابتدا، نرخ تنفس تعیین سپس وارد جایگاه انفرادی شده و ضربان قلب و دمای رکتوم اندازه‌گیری شد. جهت اندازه‌گیری دمای رکتوم از دماسنج الکترونیکی هشداردهنده استفاده شد. در طی ۱۸ ساعت ابتدایی پس از القاء التهاب دو دامپزشک وضعیت کلینیکی و سلامت گوساله‌ها را ارزیابی می‌کردند. در طی ۱۲ ساعت ابتدایی پس از القاء التهاب بروز تنگی نفس، سرفه، وضعیت روحی، موقعیت و نحوه دراز کشیدن، نشستن و ایستادن گوساله‌ها و همچنین اشتهاى آن‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت و بر اساس مدل معرفی شده توسط پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) وقوع سه فاز رفتاری (تنفسی، افسردگی و ریکاوری) پس از القاء التهاب تعیین و ارزیابی شد (شکل ۳). به‌طور خلاصه، وقوع سه فاز رفتاری بر اساس مدل ارائه شده توسط پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) بدین شرح است: آغاز فاز تنفسی با شروع تنگی نفس، افزایش نرخ تنفس و بروز سرفه تعیین و پایان آن بوسیله بهبودی از ناراحتی تنفسی و تعدیل نرخ تنفس تعیین شد. پایان فاز تنفسی (بهبودی از ناراحتی تنفسی) نشان‌دهنده آغاز فاز افسردگی است. در این مرحله، غالب گوساله‌ها دچار افسردگی ناشی از بروز تب شده و عمدتاً به‌صورت نشسته و یا دراز کشیده قرار می‌گیرند. این مرحله با پایان فاز تنفسی آغاز و با بروز نشانه‌های هوشیاری و تحرک، پایان می‌پذیرد. پایان فاز افسردگی همراه با آغاز فاز ریکاوری می‌باشد. در فاز ریکاوری گوساله‌ها به‌صورت طبیعی ایستاده و هوشیاری کامل دارند و تحرکات طبیعی مشاهده می‌شود. هوشیاری کامل همراه با تحرکات طبیعی و مصرف آب و غذا نشان‌دهنده اتمام کامل فاز ریکاوری می‌باشد. در صورت وقوع شوک سیستمیک گوساله از طرح خارج می‌شد. برای دسترسی به پلاسما نمونه‌های خون در دمای اتاق و به‌مدت ۱۵ دقیقه در دور ۱۰۰۰g سانتیفریوژ شده و در دمای ۲۰- تا زمان آنالیز نگهداری شدند. روش انجام آزمایش و نمونه‌برداری در این آزمایش مورد تأیید کمیته اخلاق دانشگاه فردوسی مشهد به شماره سند ۱۳۹۹۰۱۹ قرار گرفت.

نتایج و بحث

در این مطالعه، اثر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی بر پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین بررسی شد. نتایج نشان داد، تغذیه کوتاه‌مدت روغن ماهی در جیره گوساله‌های شیرخوار منجر به بهبود عملکرد سیستم ایمنی آن‌ها نخواهد شد. در روز هشتم پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید به دلیل بروز علائم شوک شدید، یک گوساله متعلق به گروه چربی پیه (TA) از طرح خارج شد. با توجه به عدم وجود مدارک مبنی بر اثر سوء روغن پیه بر گوساله‌ها، به نظر می‌رسد بروز علائم شوک شدید به دلیل حساسیت فردی گوساله به لیپوپولی‌ساکارید بوده است.

در این آزمایش، نسبت کل اسیدهای چرب n-6 به n-3 (n-6/n-3) مصرف شده در گروه‌های NC، PC، TA و FO به ترتیب ۸/۹، ۷/۷ و ۰/۶ بود. این نسبت در گروه روغن ماهی ۱۴ مرتبه کمتر از گروه‌های NC و PC و ۱۲ مرتبه کمتر از گروه TA بود (جدول ۲). نتایج به دست آمده نشان داد کاهش نسبت اسیدهای چرب n-6 به n-3 (از طریق مصرف منابع دریایی) در جیره غذایی گوساله‌های شیرخوار نمی‌تواند بر علائم کلینیکی و همچنین سطوح سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید تأثیر گذاشته و منجر به بهبود پاسخ فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار شود. در این راستا، استنلی و همکاران (Stanley et al., 2007) نشان دادند که تنها بیان نسبت اسیدهای چرب n-6/n-3 در جیره خوراکی یک شاخص مفید نبوده و می‌تواند منجر به عدم توجه به افزایش مصرف اسیدهای چرب غیر اشباع بلند زنجیر n-3 شود. اگر چه تا امروز سطح مورد نیاز مجموع اسیدهای چرب DHA و EPA برای

گوساله‌های شیرخوار به خوبی شناخته نشده است، با این حال مطالعات نشان داده‌اند بالاترین سطح مجموع آن‌ها در انسان پنج گرم در روز است (Lewis and Bailes, 2011 Stanley et al., 2007). در این راستا، فلگا و همکاران (Flaga et al., 2019) توجه خود را معطوف به میزان مصرف اسید چرب DHA در گوساله‌های شیرخوار کرده و نشان دادند مکمل کردن جلبک دریایی غنی از DHA در جایگزین شیر می‌تواند منجر به کاهش بیان ژن سایتوکین‌های التهابی شود. آن‌ها میزان سه گرم در روز DHA را به عنوان حداکثر میزان مصرف روزانه آن معرفی کردند (Flaga et al., 2019). در مطالعه آن‌ها افزایش مصرف DHA بیشتر از سه گرم در روز تأثیری بر عملکرد سیستم ایمنی گوساله‌های شیرخوار نداشت و به علاوه منجر به کاهش وزن بدن در آن‌ها شد. در این آزمایش، سطح مصرف DHA بیشتر از سطح معرفی شده توسط فلگا و همکاران (Flaga et al., 2019) نبود و به ترتیب گروه‌های NC، PC و TA دو میلی‌گرم در روز و گروه FO سه گرم در روز DHA دریافت کردند. با این حال، مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی در گوساله‌های شیرخوار تأثیری بر عملکرد سیستم ایمنی آن‌ها نداشت و با نتایج مک دونالد و همکاران (McDonnell et al., 2019) هم‌خوانی داشت. به نظر می‌رسد عدم تطابق نتایج حاضر با نتایج فلگا و همکاران (Flaga et al., 2019) به دلیل عدم استفاده آن‌ها از چالش لیپوپولی‌ساکارید باشد. مطالعات بیشتری در زمینه بررسی سطوح مناسب مجموع اسیدهای چرب DHA و EPA در جیره گوساله‌های شیرخوار و تأثیر بر عملکرد سیستم ایمنی آن‌ها مورد نیاز است.

جدول ۲- غلظت مجموع اسیدهای چرب شیر، روغن ماهی و چربی پیه

Table 2- Fatty acids concentrations in milk, fish oil, and tallow

مجموع اسید چرب (درصد) ^۱ Fatty acids (%) ¹	شیر Milk	روغن ماهی Fish oil	چربی پیه Tallow
اسیدهای چرب اشباع ^۲ Saturated fatty acids ²	65.3	28	42.4
اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دوگانه ^۳ Monounsaturated fatty acids ³	24.2	36.6	41.3
اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه n-6 ^۴ n-6 Polyunsaturated fatty acids ⁴	3.2	2.1	2.1
اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند دوگانه n-3 ^۵ n-3 Polyunsaturated fatty acids ⁵	0.4	24	0.5

^۱ گروه‌های آزمایشی شاهد منفی (NC) و شاهد مثبت (PC) تنها از شیر و گروه‌های FO و TA علاوه بر شیر به ترتیب از مکمل‌های خوراکی روغن ماهی و چربی پیه تغذیه شدند.

^۲ شامل اسیدهای چرب: C4:0 + C6:0 + C8:0 + C10:0 + C11:0 + C12:0 + C14:0 + C15:0 + C16:0 + C17:0 + C18:0 + C20:0 + C22:0 + C24:0.

^۳ شامل اسیدهای چرب: C14:1 + C16:1 + C17:1 + C18:1 + C20:1.

^۴ شامل اسیدهای چرب: C18:2 n-6 + C18:3 n-6 + C20:2 n-6 + C20:3 n-6 + C20:4 n-6.

^۵ شامل اسیدهای چرب: C18:3 n-3 + C20:3 n-3 + C20:4 n-3 + C20:5 n-3 + C22:5 n-3 + C22:6 n-3.

^۱ Experimental groups including negative control (NC), and positive control (PC) were only fed by milk and the groups FO and TA were fed with milk supplemented with fish oil and tallow, respectively.

^۲ Saturated fatty acids: C4:0 + C6:0 + C8:0 + C10:0 + C11:0 + C12:0 + C14:0 + C15:0 + C16:0 + C17:0 + C18:0 + C20:0 + C22:0 + C24:0.

^۳ Monounsaturated fatty acids: C14:1 + C16:1 + C17:1 + C18:1 + C20:1.

^۴ n-6 Polyunsaturated fatty acids: C18:2 n-6 + C18:3 n-6 + C20:2 n-6 + C20:3 n-6 + C20:4 n-6.

^۵ n-3 Polyunsaturated fatty acids: C18:3 n-3 + C20:3 n-3 + C20:4 n-3 + C20:5 n-3 + C22:5 n-3 + C22:6 n-3.

جدول ۳- اثر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی و چربی پیه در پاسخ به چالش لیپوپولی‌ساکارید بر سطح زیر منحنی

Table 3- Effect of short-term consumption of fish oil and tallow in response to the LPS challenge on the area under the curve

آیتم Item	گروه‌های آزمایشی ^۱ Experimental groups ¹			SEM	P-Value
	شاهد مثبت PC	روغن ماهی FO	چربی پیه TA		
سرم آمیلوئید ^۲ SAA ²	19	16	18	2.10	0.64
هپتوگلوبین ^۳ Hp ³	11.4	11.6	13.8	1.86	0.61
اینترلوکین-۶ ^۴ IL-6 ⁴	57	54	58	6.13	0.90
تی ان اف آلفا ^۵ TNF-α ⁵	23	21	25	2.82	0.63
نرخ تنفس ^۶ RR ⁶	336.8	332.8	334.6	19.7	0.98
نرخ ضربان قلب ^۷ HR ⁷	2364	2424	2680	92.8	0.06
دمای رکتوم ^۸ RT ⁸	937.4 ^a	936.1 ^a	943.7 ^b	1.27	<0.01

^۱ گروه‌های آزمایشی: گروه شاهد مثبت (PC): در این گروه تیمارهای خوراکی استفاده نشده است و تنها تحت تزریق لیپوپولی‌ساکارید قرار گرفته‌اند، گروه روغن ماهی (FO): ۳۵۰ میلی‌گرم روغن ماهی در کیلوگرم وزن بدن + تزریق لیپوپولی‌ساکارید، گروه چربی پیه (TA): ۳۵۰ میلی‌گرم چربی پیه در کیلوگرم وزن بدن + تزریق لیپوپولی‌ساکارید (TA).

^۲ سطح زیر منحنی سرم آمیلوئید آ از زمان صفر الی ۷۲ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در ساعت).

^۳ سطح زیر منحنی هپتوگلوبین از زمان صفر الی ۷۲ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (میلی‌گرم بر میلی‌لیتر در ساعت).

^۴ سطح زیر منحنی اینترلوکین ۶ از زمان صفر الی شش ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (نانوگرم بر میلی‌لیتر در ساعت).

^۵ سطح زیر منحنی تی ان اف آلفا از زمان صفر الی چهار ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (نانوگرم بر میلی‌لیتر در ساعت).

^۶ سطح زیر منحنی نرخ تنفس از زمان صفر الی شش ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (تعداد تنفس در هر دقیقه در ساعت).

^۷ سطح زیر منحنی نرخ ضربان قلب از زمان صفر الی ۲۴ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (تعداد ضربان قلب در هر دقیقه در ساعت).

^۸ سطح زیر منحنی دمای رکتوم از زمان صفر الی ۲۴ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید (درجه سانتی‌گراد در ساعت).

¹Groups: PC = positive control; FO = fish oil 350 mg.kg⁻¹ BW + LPS; TA = tallow 350 mg.kg⁻¹ BW + LPS.

²SAA = serum amyloid A, AUC_{0-72h} (mg/mL × h).

³Hp = haptoglobin, AUC_{0-72h} (mg/mL × h).

⁴IL-6 = interleukin-6, AUC_{0-6h} (ng/mL × h).

⁵TNF-α = TNF-α, AUC_{0-4h} (ng/mL × h).

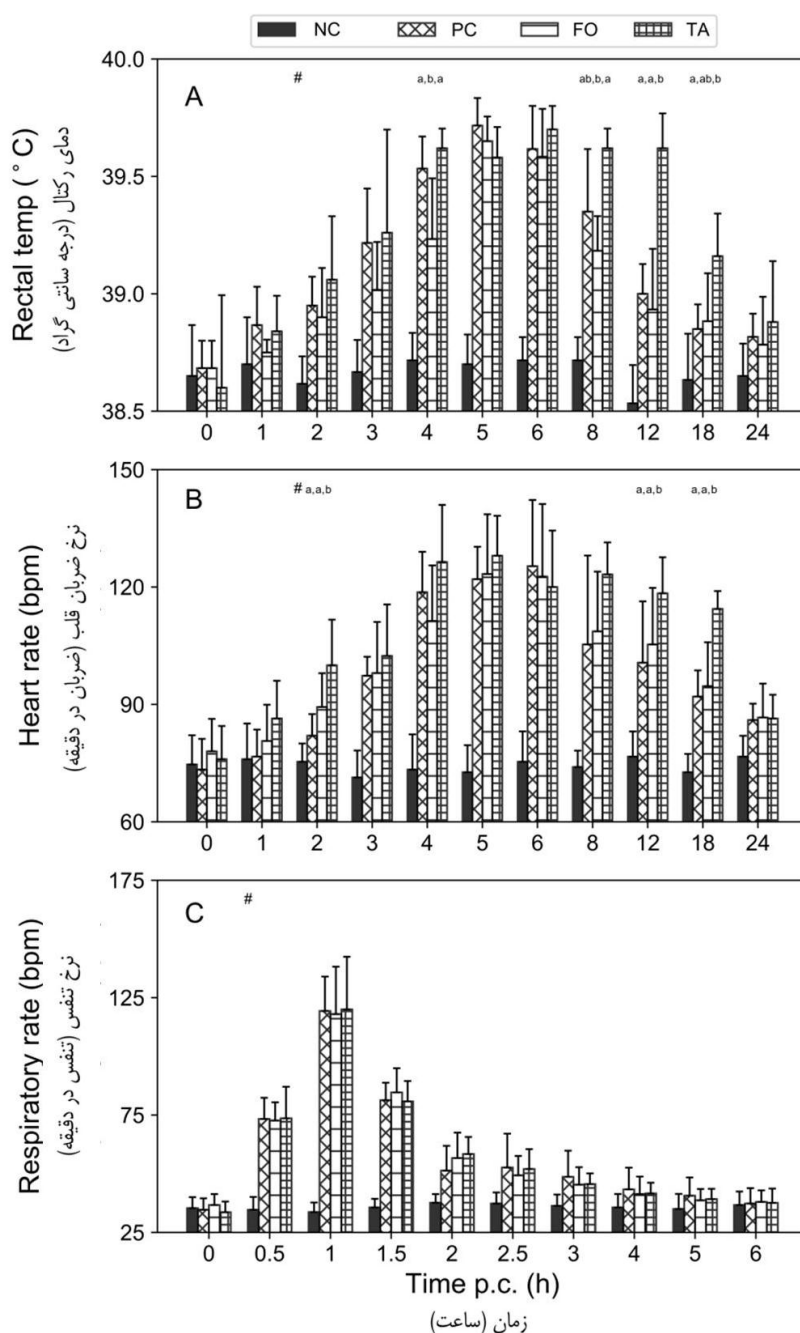
⁶RR = respiratory rate, AUC_{0-6h} (bpm × h).

⁷HR = heart rate, AUC_{0-24h} (bpm × h).

⁸RT = rectal temperature, AUC_{0-24h} (°C × h).

اندازه‌گیری شده درون هر گروه تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید، معنی‌دار بود ($p < 0.05$). همچون نتایج پلیسر و همکاران (Plessers *et al.*, 2015)، در طی دوره آزمایش هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری در علائم کلینیکی در گروه NC مشاهده نشد و علائم بالینی طبیعی در گروه‌های تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید پس از ۲۴ ساعت از تزریق لیپوپولی‌ساکارید مشاهده شد. تفاوت معنی‌دار در دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب بین گروه NC و گروه‌های تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید از دو ساعت پس از تزریق آن آغاز و تا ۱۸ ساعت پس از تزریق ادامه داشت ($p < 0.01$) (شکل ۱- A و B).

در این آزمایش میانگین نرخ تنفس، دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب در زمان صفر روز هشتم آزمایش (یک ساعت قبل از تزریق لیپوپولی‌ساکارید) بین گروه‌ها به‌ترتیب $4 \pm 35/1$ تنفس در دقیقه (bpm)، $0/2 \pm 38/7$ درجه سانتی‌گراد و $7 \pm 75/4$ ضربان در دقیقه (bpm) بود. اثر القاء فاز حاد از طریق تزریق لیپوپولی‌ساکارید در گروه‌های PC، TA و FO بر علائم کلینیکی (نرخ تنفس، دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب) و واسطه‌های التهابی (سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد) مشاهده شد (شکل‌های ۱ و ۳) که در راستای نتایج پلیسر و همکاران (Plessers *et al.*, 2015) بود. مطابق آزمون تحلیل واریانس اندازه‌گیری‌های مکرر، اثر زمان در پارامترهای

شکل ۱- اثر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی و چربی پیه در پاسخ به چالش لیپوپولی‌ساکارید بر دمای رکتوم، نرخ ضربان قلب و نرخ تنفس

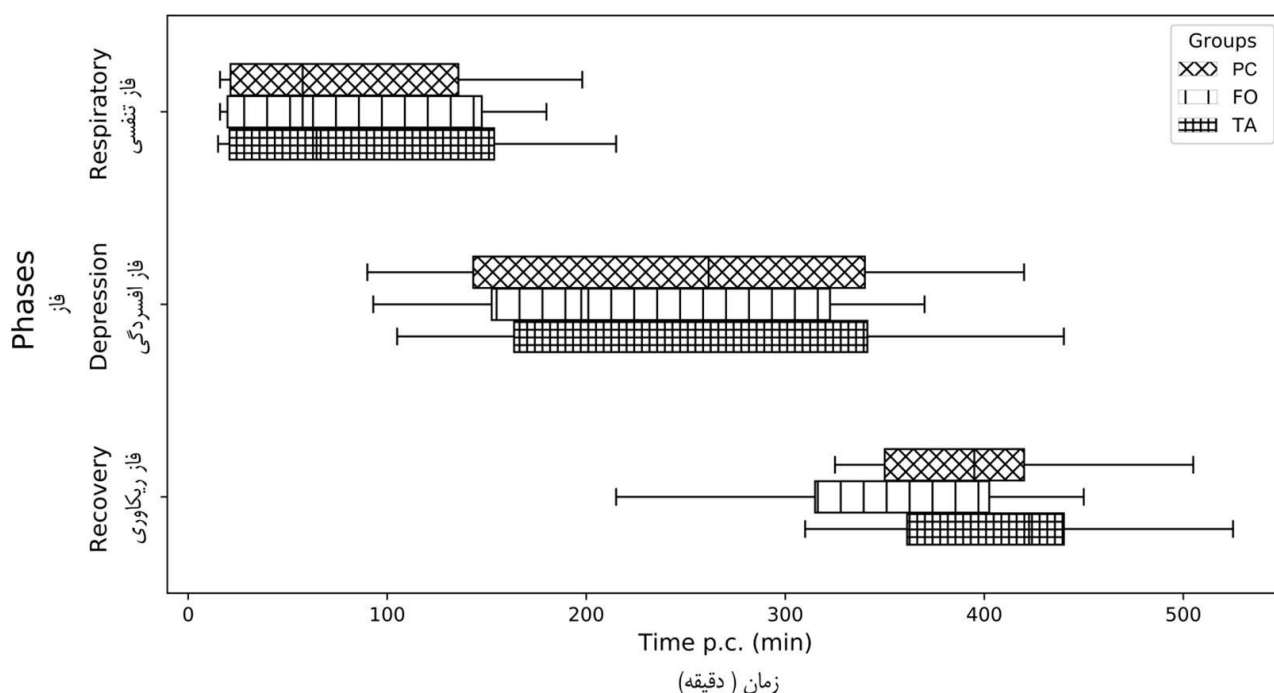
Figure 1- Effect of short-term consumption of fish oil and tallow in response to the LPS challenge on the rectal temperature, heart rate, and respiratory rate

بیشتری نسبت به سایر گروه‌های تحت چالش افزایش یافت و همچنین در زمان کوتاه‌تری کاهش یافت، که می‌تواند متأثر از اثرات ضد التهابی روغن ماهی باشد. در چهار ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید، دمای رکتوم در گروه FO به‌طور معنی‌داری در مقایسه با سایر گروه‌های تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید کمتر بود ($p <$

در این آزمایش، حداکثر سطح دمای رکتوم برای گروه‌های PC و FO، پنج ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید مشاهده شد، این در حالی بود که گروه TA بالاترین سطح دمای رکتوم را نسبت به سایر گروه‌ها در طی بازه زمانی ۴ الی ۱۲ ساعت پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید نشان داد (شکل ۱). دمای رکتوم در گروه FO با تأخیر

حاد مشاهده شد ($p < 0.01$) (شکل ۱-۱). با این وجود، هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری در نرخ تنفس بین گروه‌های تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید مشاهده نشد و در همه آن‌ها نرخ تنفس با سرعت زیادی پس از القاء فاز حاد افزایش یافت. حداکثر سطح نرخ تنفس در یک ساعت پس از تزریق لیپوپلی‌ساکارید مشاهده شد (شکل ۱). مطالعه حاضر، اولین گزارش از تأثیر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی و چربی پیه بر علائم کلینیکی گوساله‌های تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید می‌باشد.

به‌علاوه، دمای رکتوم در گروه TA در زمان‌های ۱۲ و ۱۸ ساعت پس از القاء فاز حاد به‌طور معنی‌داری بیشتر از گروه PC بود ($p < 0.01$). در طی ۲۴ ساعت پس از القاء فاز حاد تفاوت معنی‌داری در نرخ ضربان قلب بین گروه‌های FO و PC مشاهده نشد (شکل ۱-۱). با این حال، در زمان‌های ۲، ۱۲ و ۱۸ ساعت پس از القاء فاز حاد، نرخ ضربان قلب در گروه TA به‌طور معنی‌داری بیشتر از سایر گروه‌های تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید بود ($p < 0.01$). تفاوت معنی‌داری در نرخ تنفس بین گروه NC و سایر گروه‌های تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید در بازه زمانی ۳۰ دقیقه‌ای دو ساعت پس از القاء فاز

شکل ۲- اثر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی و چربی پیه در پاسخ به چالش لیپوپلی‌ساکارید بر رفتار بیماری

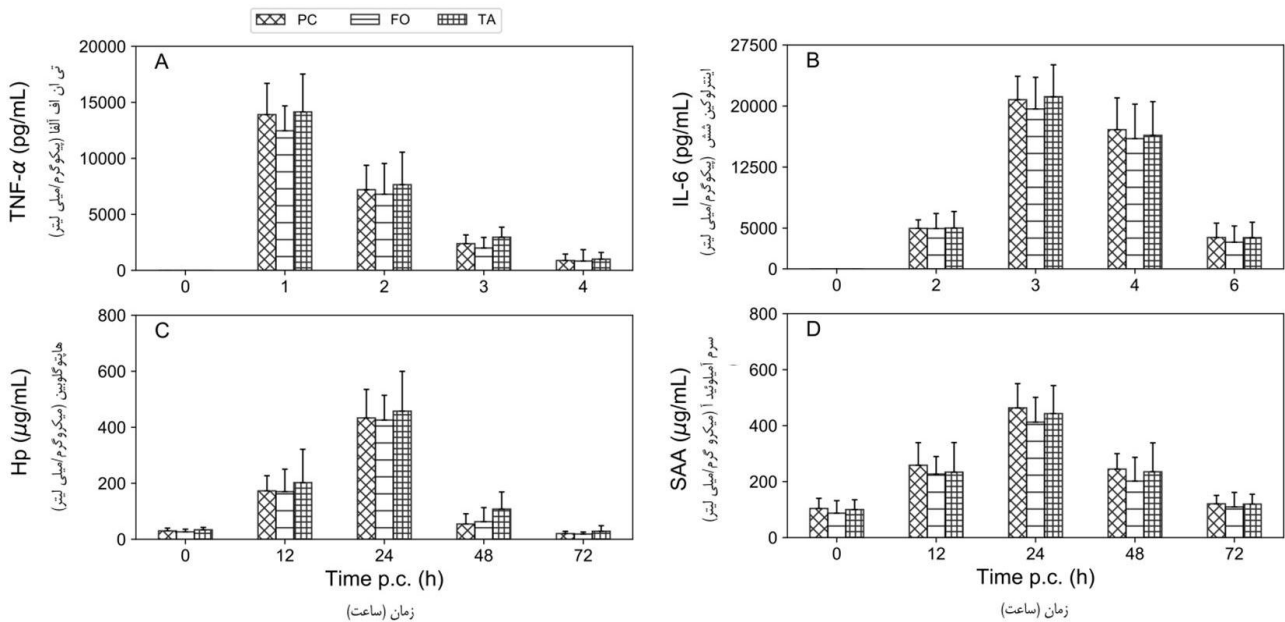
Figure 2- Effect of short-term consumption of fish oil and tallow in response to the LPS challenge on the sickness behavior

مطالعات انجام شده بر انسان گزارش کرده‌اند، مصرف اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دوگانه (MUFA) نیز می‌تواند اثر ضد التهابی داشته و نسبتاً منجر به بهبود پاسخ پیش التهابی به‌ویژه در مقایسه با اسیدهای چرب اشباع شود (۳۳). به‌دلیل آن که TA غنی از MUFA است، انتظار بر آن بود تا پاسخ فاز حاد در این گروه بهتر و یا هم سطح گروه PC باشد (جدول ۲). برخلاف انتظارات، نتایج به‌دست‌آمده نشان داد، شدت بروز علائم کلینیکی در گروه TA بیشتر از گروه PC بود. در این آزمایش، نرخ ضربان قلب و طول مدت تب در طی ۱۸ ساعت اول تزریق لیپوپلی‌ساکارید در گروه TA بالاتر از گروه PC بود، به‌طوری‌که در زمان‌های ۱۲ و ۱۸ ساعت پس از تزریق لیپوپلی‌ساکارید دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب در گروه TA به‌طور

معنی‌داری بیشتر از گروه PC بود ($p < 0.01$) (شکل ۱-۱ و B). نتایج این آزمایش نشان داد، سطح زیر منحنی دمای رکتوم در گروه TA به‌طور معنی‌داری بیشتر از سایر گروه‌های آزمایشی بود ($p < 0.01$). همچنین در گروه TA سطح زیر منحنی نرخ ضربان قلب بیشتر از سایر گروه‌ها بود و گرانش به معنی‌داری نشان داد ($p = 0.06$). در این مطالعه، هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری در سطح زیر منحنی نرخ تنفس بین گروه‌ها مشاهده نشد (جدول ۳). در آزمایش پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) دو روند برای افزایش دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب نشان داده شد، به‌طوری‌که گوساله‌های تحت چالش لیپوپلی‌ساکارید به دو گروه تقسیم شده که در گروه اول توسعه التهاب با سرعت بیشتر و در گروه دوم با سرعت

زیر منحنی دمای رکتوم و نرخ ضربان قلب به دلیل اثر بلندمدت لیپوپلی ساکارید بر گروه TA باشد.

کمتری رخ داد. در این مطالعه، به دلیل آنکه تفاوت معنی‌داری در سطوح سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد بین گروه‌های TA و PC مشاهده نشد، به نظر می‌رسد تفاوت معنی‌دار در سطوح

شکل ۳- اثر مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی و چربی بیه در پاسخ به چالش لیپوپلی ساکارید بر سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد

Figure 3- Effect of short-term consumption of fish oil and tallow in response to the LPS challenge on the cytokines and acute phase proteins

تولید سایر سایتوکین‌های التهابی به‌ویژه IL-6 منجر به افزایش سطح آن‌ها می‌شود (Conti et al., 2004). بالو و همکاران (Ballou et al., 2008) با استفاده از روغن ماهی نسبت اسیدهای چرب n-6/n-3 در جیره گوساله‌های شیرخوار را کاهش دادند و نشان دادند مکمل کردن روغن ماهی می‌تواند تحت شرایط التهاب حاد منجر به بهبود عملکرد سیستم ایمنی در گوساله‌ها شود. در این راستا، کارچر و همکاران (Karcher et al., 2014) نشان دادند، مکمل کردن روغن ماهی در جایگزین شونده‌های شیر می‌تواند تحت شرایط التهاب حاد منجر به کاهش بیان ژن TNF-α شود. همچنین موتوری و همکاران (Muturi et al., 2005) گزارش کردند، کاهش نسبت اسیدهای چرب n-6/n-3 در جیره گوساله‌های شیرخوار ممکن است پاسخ ایمنی به عفونت انگلی نامتدها را تقویت کند. نتایج این مطالعه برخلاف نتایج مطالعات گذشته (Karcher et al., Muturi et al., 2005)؛ (2014) نشان داد، مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی منجر به بهبود سیستم ایمنی گوساله‌های شیرخوار تحت شرایط التهاب حاد نمی‌شود. این تفاوت در نتایج می‌تواند به دلیل تفاوت در طراحی آزمایش و به‌ویژه نحوه القاء فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار باشد. با این حال، نتایج ما در راستای نتایج مک دونل و همکاران (McDonnell et

در این آزمایش، سطوح سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد در پاسخ به تزریق لیپوپلی ساکارید به‌طور معنی‌داری افزایش یافت که با نتایج مطالعات گذشته هم‌خوانی داشت (Roth and Blatteis, Plessers et al., 20152011). حداکثر سطح TNF-α، IL-6، Hp و SAA به ترتیب در زمان‌های ۱، ۳، ۲۴ و ۲۴ ساعت پس از چالش لیپوپلی ساکارید مشاهده شد (شکل ۳). هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری در غلظت‌های TNF-α، IL-6، Hp و SAA بین گروه‌ها پس از چالش لیپوپلی ساکارید مشاهده نشد. اگر چه سطوح سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد بین گروه‌ها تفاوتی نداشتند ($p > 0.05$)، با این حال سطوح TNF-α، IL-6 و Hp در گروه TA بیشتر از سایر گروه‌ها بود. همچنین گروه FO کمترین سطح TNF-α، IL-6، Hp و SAA را در طی آزمایش نشان داد ($p > 0.05$) (شکل ۳). در این مطالعه، اثر معنی‌داری از گروه‌ها بر سطوح زیر منحنی سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد مشاهده نشد (جدول ۳). در راستای مطالعات گذشته در این آزمایش نیز مطابق انتظار، ابتدا سطح TNF-α افزایش یافته و سپس با کاهش آن سطح IL-6 افزایش یافت (Roth and Blatteis, Plessers et al., 20152011)؛ (شکل ۳). TNF-α واسطه اصلی التهاب حاد در پاسخ به باکتری‌های گرم منفی می‌باشد و با تأثیر بر

به نظر می‌رسد، علت اختلاف نتایج به‌دست آمده با نتایج سایر آزمایشات تفاوت در طراحی آزمایش و همچنین شیوه القاء فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار باشد، به‌طوری‌که در مطالعه حاضر از مدل ارائه شده جهت القاء فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار توسط پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) استفاده شد، درحالی‌که در سایر مطالعات تفاوت چشمگیری در شیوه القاء فاز حاد وجود دارد، به‌طوری‌که برخی از آن‌ها از باکتری‌های گرم منفی کشته شده و برخی دیگر از واکسیناسیون استفاده کرده‌اند (Ballou et al., 2008; Karcher et al., 2014). همچنین برای اولین بار در این مطالعه به‌طور اختصاصی اثر روغن ماهی بر فازهای رفتاری و سطوح سایتوکین‌ها و پروتئین‌های فاز حاد در طی بازه زمانی متوالی تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید بررسی شد. به‌علاوه به نظر می‌رسد در این آزمایش عدم تأثیر روغن ماهی بر سلامت گوساله‌های شیرخوار می‌تواند تحت تأثیر القاء فاز حاد، مدت زمان مصرف روغن ماهی، و یا تفاوت در سطوح مورد نیاز اسیدهای چرب غیر اشباع n-3 در گوساله‌های شیرخوار باشد. از جمله مهم‌ترین محدودیت‌های این مطالعه اندازه نمونه می‌باشد، هر چند بر اساس آزمایشات پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015)، اوهتسوکا و همکاران (Ohtsuka et al., 1997) و چاران و کانتاریا (Charan and Kantharia, 2013) اندازه نمونه در نظر گرفته شده برای آزمایشات تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید قابل قبول می‌باشد. پیشنهاد می‌شود در آزمایشات بعدی سطوح اسیدهای چرب DHA و EPA و مجموع آن‌ها بر عملکرد سیستم ایمنی گوساله‌های شیرخوار در پاسخ به فاز حاد مورد ارزیابی قرار بگیرد. همچنین ترکیب روغن ماهی و داروهای ضد التهاب با هدف ارزیابی کاهش مصرف داروهای ضد التهابی بر عملکرد سیستم ایمنی گوساله‌های شیرخوار هلشتاین مورد مطالعه قرار بگیرد.

نتیجه‌گیری کلی

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد، مصرف کوتاه‌مدت روغن ماهی به‌منظور کاهش نسبت اسیدهای چرب n-6 به n-3 در جیره غذایی گوساله‌های شیرخوار نمی‌تواند تأثیری بر پاسخ فاز حاد در آن‌ها داشته باشد. به‌علاوه مصرف روغن ماهی نتوانست منجر به مهار تولید سایتوکین‌های التهابی و پروتئین‌های فاز حاد در پاسخ به تزریق لیپوپولی‌ساکارید شود. همچنین مصرف روغن ماهی تأثیر معنی‌داری بر فازهای رفتاری در گوساله‌های تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید نداشت، هرچند منجر به پایان سریع‌تر فاز افسردگی و ریکاوری در آن‌ها شد. در این مطالعه، افزایش مصرف اسیدهای چرب MUFA نیز تأثیری بر سطح سلامت گوساله‌های شیرخوار نداشت. به نظر می‌رسد، مطالعات بیشتری در زمینه میزان مصرف اسیدهای چرب DHA و

al., 2019) بود. آن‌ها نشان دادند مصرف روزانه ۴۰ گرم روغن ماهی اثری بر عملکرد سیستم ایمنی گوساله‌های شیرخوار نداشت. از دیگر فاکتورهای حائز اهمیت در این آزمایش رفتار بیماری (sickness behavior) در گوساله‌ها پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید بود. در این مطالعه، تفاوت معنی‌داری بین گروه‌های آزمایشی در پیشرفت سه فاز رفتاری مشاهده نشد (شکل ۲). هیچ‌کدام از حیوانات تمایلی به مصرف خوراک و آب قبل از پایان فاز ریکاوری نشان ندادند. وقوع سرفه و تنفس دهان باز در طی فاز تنفسی بین گروه‌ها متفاوت نبود و تنفس قابل شنیدن در اغلب گوساله‌ها مشاهده شد. بر پایه مدل ارائه شده توسط پلیسر و همکاران (Plessers et al., 2015) به‌طور میانگین ریکاوری کامل گوساله‌ها در گروه‌های PC، FO و TA به‌ترتیب در ۷/۲، ۶/۶ و ۷/۶ ساعت پس از چالش لیپوپولی‌ساکارید رخ داد. ۱۲ ساعت پس از چالش لیپوپولی‌ساکارید همه گوساله‌ها وعده دوم نوبت شیردهی را مصرف کردند (Plessers et al., 2015). اگر چه تفاوت معنی‌داری در زمان ریکاوری گوساله‌ها مشاهده نشد، با این حال گوساله‌های تغذیه شده با روغن ماهی سریع‌تر از سایر گروه‌ها فازهای افسردگی و ریکاوری را به اتمام رساندند ($p > 0.05$) (شکل ۲). این نتیجه برخلاف نتایج آزمایش بالو و همکاران (۲) بود، به‌طوری‌که در آزمایش آن‌ها رفتاری بیماری در گوساله‌های تغذیه شده با روغن ماهی به‌طور معنی‌داری تعدیل یافته بود. با این حال، در آزمایش آن‌ها نیز همچون نتایج این آزمایش تغذیه روغن ماهی تأثیری بر اشتها، گوساله‌های تحت چالش لیپوپولی‌ساکارید نداشت. تفاوت در القاء فاز حاد و مدت زمان مصرف روغن ماهی می‌تواند از عوامل تأثیرگذار بر عدم تطابق نتایج حاضر با نتایج بالو و همکاران (۲) باشد. برخی مطالعات سطوح پروستاگلاندین E_2 ، $TNF-\alpha$ ، $IL-6$ و $IL-1\beta$ را به‌عنوان تنظیم‌کننده‌های تب ناشی از تزریق لیپوپولی‌ساکارید معرفی کرده‌اند (Rocha et al., 2017; Brymer et al., 2019) (۷ و ۳۳). هاورن و همکاران (Howren et al., 2009) نشان داده‌اند افزایش سطح $IL-6$ مستقیماً با بروز و شدت افسردگی ارتباط دارد؛ بنابراین بروز فاز افسردگی پس از تزریق لیپوپولی‌ساکارید می‌تواند مرتبط با افزایش معنی‌دار سایتوکین‌های التهابی ناشی از لیپوپولی‌ساکارید باشد. همچنین با توجه به عدم تأثیر تیمارهای خوراکی بر سایتوکین‌های التهابی، عدم تفاوت بین گروه‌های آزمایشی در فازهای رفتاری می‌تواند قابل توجیه باشد. به‌علاوه بیان شده است، علاوه بر سایتوکین‌ها، عوامل دیگری مانند ایکوزانوئیدها، سیگنال‌های محیطی و انتقال‌دهنده‌های عصبی نیز می‌توانند بر بروز رفتار بیماری تأثیر بگذارند (Rocha et al., 2017). اطلاعات در رابطه با تأثیر روغن ماهی بر عواملی همچون ایکوزانوئیدها، سیگنال‌های محیطی و انتقال‌دهنده‌های عصبی تحت شرایط القاء فاز حاد در گوساله‌های شیرخوار در دسترس نیست و نیاز به مطالعات بیشتری در این زمینه می‌باشد.

آتش افروز، مهندس شریعت رضوی و همچنین از مجموعه کشاورزی و دامپروری آستان قدس رضوی برای همکاری در انجام این طرح تشکر و قدردانی می‌کنند. این تحقیق با حمایت صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور (INSF، 97011137) و دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد.

EPA و تأثیر آن بر عملکرد و سطح سلامت گوساله‌های شیرخوار مورد نیاز باشد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان از زحمات آقایان دکتر قربانی، دکتر امینی، مهندس

References

1. Azizzadeh, M., Shooroki, H. F., Kamalabadi, A. S., & Stevenson, M. A. (2012). Factors affecting calf mortality in Iranian Holstein dairy herds. *Preventive Veterinary Medicine*, 104(3-4), 335-340. <https://doi.org/10.1016/j.prevetmed.2011.12.007>
2. Ballou, M. A., Cruz, G. D., Pittroff, W., Keisler, D. H., & DePeters, E. J. (2008). Modifying the acute phase response of Jersey calves by supplementing milk replacer with omega-3 fatty acids from fish oil. *Journal of Dairy Science*, 91(9), 3478-3487. <https://doi.org/10.1016/10.3168/jds.2008-1016>
3. Baumann, H., & Gauldie, J. (1994). The acute phase response. *Immunology Today*, 15(2), 74-80. [https://doi.org/10.1016/0167-5699\(94\)90137-6](https://doi.org/10.1016/0167-5699(94)90137-6)
4. Billiar, T. R., Bankey, P. E., Svingen, B. A., Curran, R. D., West, M. A., Holman, R. T., Simmons, R. L., & Cerra, F. B. (1988). Fatty acid intake and Kupffer cell function: Fish oil alters eicosanoid and monokine production to endotoxin stimulation. *Surgery*, 104(2), 343-349.
5. Bjørkkjær, T., Brunborg, L.A., Arslan, G., Lind, R.A., Brun, J.G., Valen, M., Klementsén, B., Berstad, A., & Frøylund, L. (2004). Reduced joint pain after short-term duodenal administration of seal oil in patients with inflammatory bowel disease: Comparison with soy oil. *Scandinavian Journal of Gastroenterology*, 39(11), 1088-1094. <https://doi.org/10.1080/00365520410009429>
6. Brunborg, L. A., Madland, T. M., Lind, R. A., Arslan, G., Berstad, A., & Frøylund, L. (2008). Effects of short-term oral administration of dietary marine oils in patients with inflammatory bowel disease and joint pain: A pilot study comparing seal oil and cod liver oil. *Clinical Nutrition*, 27(4), 614-622. <https://doi.org/10.1016/j.clnu.2008.01.017>
7. Brymer, K. J., Romay-Tallon, R., Allen, J., Caruncho, H. J., & Kalynchuk, L. E. (2019). Exploring the potential antidepressant mechanisms of TNF α antagonists. *Frontiers in Neuroscience*, 13, 98. <https://doi.org/10.3389/fnins.2019.00098>
8. Calder, P. C. (2012). Long-chain fatty acids and inflammation. *Proceedings of the Nutrition Society*, 71(2), 284-289. <https://doi.org/10.1017/S0029665112000067>
9. Calder, P. C. (2013). Omega-3 polyunsaturated fatty acids and inflammatory processes: Nutrition or pharmacology? *British Journal of Clinical Pharmacology*, 75(3), 645-662. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2125.2012.04374.x>
10. Charan, J., & Kantharia, N. (2013). How to calculate sample size in animal studies? *Journal of Pharmacology & Pharmacotherapeutics*, 4(4), 303. <https://doi.org/10.4103/0976-500X.119726>
11. Conti, B., Tabarean, I., Andrei, C., & Bartfai, T. (2004). Cytokines and fever. *Frontiers in Bioscience*, 9(12), 1433-1449. <https://doi.org/10.2741/1341>
12. Council, N. R. (2001). Nutrient requirements of dairy cattle. National Academy of Sciences, Washington, DC.
13. Cullor, J. S., (1992). Shock attributable to bacteremia and endotoxemia in cattle: Clinical and experimental findings. *Journal of the American Veterinary Medical Association*, 200(12), 1894-1902.
14. Flaga, J., Korytkowski, L., Gorka, P., & Kowalski, Z. M. (2019). The effect of docosahexaenoic acid-rich algae supplementation in milk replacer on performance and selected immune system functions in calves. *Journal of Dairy Science*, 102(10), 8862-8873. <https://doi.org/10.3168/jds.2018-16189>
15. Garcia, M., Shin, J. H., Schlaefli, A., Greco, L. F., Maunsell, F. P., Thatcher, W. W., Santos, J. E., & Staples, C. R. (2015). Increasing intake of essential fatty acids from milk replacer benefits performance, immune responses, and health of preweaned Holstein calves. *Journal of Dairy Science*, 98(1), 458-477. <https://doi.org/10.3168/jds.2014-8384>
16. Gardner, I. A. & Greiner, M., (2006). Receiver-operating characteristic curves and likelihood ratios: Improvements over traditional methods for the evaluation and application of veterinary clinical pathology tests. *Veterinary Clinical Pathology*, 35(1), 8-17. <https://doi.org/10.1111/j.1939-165x.2006.tb00082.x>
17. Gruys, E., Toussaint, M. J. M., Niewold, T.A., & Koopmans, S.J. (2005). Acute phase reaction and acute phase proteins. *Journal of Zhejiang University. Science, B*, 6(11), 1045. <https://doi.org/10.1631/jzus.2005.B1045>
18. Hill, T. M., Vandehaar, M. J., Sordillo, L. M., Catherman, D. R., Bateman, H. G., & Schlotterbeck, R. L. (2011). Fatty acid intake alters growth and immunity in milk-fed calves. *Journal of Dairy Science*, 94(8), 3936-3948. <https://doi.org/10.3168/jds.2010-3935>

19. Howren, M. B., Lamkin, D. M., & Suls, J. (2009). Associations of depression with C-reactive protein, IL-1, and IL-6: A meta-analysis. *Psychosomatic Medicine*, 71(2), 171-186. <https://doi.org/10.1097/PSY.0b013e3181907c1b>
20. Kamel Oroumieh, S., Vanhaecke, L., Valizadeh, R., Van Meulebroek, L., & Naserian, A. A. (2020). Effect of nanocurcumin and fish oil as natural anti-inflammatory compounds vs. glucocorticoids in a lipopolysaccharide inflammation model on Holstein calves' health status. *Heliyon*. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2020.e05894>
21. Karcher, E. L., Hill, T. M., Bateman, H. G., Schlotterbeck, R. L., Vito, N., M. Sordillo, L., & Vandehaar, M. J. (2014). Comparison of supplementation of n-3 fatty acids from fish and flax oil on cytokine gene expression and growth of milk-fed Holstein calves. *Journal of Dairy Science*, 97(4), 2329-2337. <https://doi.org/10.3168/jds.2013-7160>
22. Lewis, M. D., & Bailes, J. (2011). Neuroprotection for the warrior: Dietary supplementation with omega-3 fatty acids. *Military medicine*, 176(10), 1120-1127. <https://doi.org/10.7205/milmed-d-10-00466>
23. Liu, Y., Gong, L., Li, D., Feng, Z., Zhao, L., & Dong, T. (2003). Effects of fish oil on lymphocyte proliferation, cytokine production and intracellular signalling in weanling pigs. *Arch Tierernahr*, 57(3), 151-165. <https://doi.org/10.1080/0003942031000136594>
24. Madland, T. M., Bjorkkjaer, T., Brunborg, L. A., Froyland, L., Berstad, A., & Brun, J. G. (2006). Subjective improvement in patients with psoriatic arthritis after short-term oral treatment with seal oil. A pilot study with double blind comparison to soy oil. *The Journal of Rheumatology*, 33(2), 307-310.
25. McDonnell, R. P., O'Doherty, J. V., Earley, B., Clarke, A. M., & Kenny, D. A. (2019). Effect of supplementation with n-3 polyunsaturated fatty acids and/or β -glucans on performance, feeding behaviour and immune status of Holstein Friesian bull calves during the pre-and post-weaning periods. *Journal of animal science and biotechnology*, 10(1):1-17. <https://doi.org/10.1186/s40104-019-0317-x>
26. Muturi, K. N., Scaife, J. R., Lomax, M. A., Jackson, F., Huntley, J., & Coop, R. L. (2005). The effect of dietary polyunsaturated fatty acids (PUFA) on infection with the nematodes *Ostertagia ostertagi* and *Cooperia oncophora* in calves. *Veterinary Parasitology*, 129(3-4), 273-283. <https://doi.org/10.1016/j.vetpar.2005.01.009>
27. Ohtsuka, H., Higuchi, T., Matsuzawa, H., Sato, H., Takahashi, K., Takahashi, J., & Yoshino, T. O. (1997). Inhibitory effect on LPS-induced tumor necrosis factor in calves treated with chlorpromazine or pentoxifylline. *The Journal of Veterinary Medical Science*, 59(11), 1075-1077. <https://doi.org/10.1292/jvms.59.1075>
28. Olson, N. C., Hellyer, P. W., & Dodam, J. R. (1995). Mediators and vascular effects in response to endotoxin. *British Veterinary Journal*, 151(5), 489-522.
29. Olsson, S. O., Viring, S., Emanuelsson, U., & Jacobsson, S. O. 1993. Calf diseases and mortality in Swedish dairy herds. *Acta Veterinaria Scandinavica*, 34(3), 263-269. <https://doi.org/10.1186/BF03548190>
30. Ortiz-Pelaez, A., Pritchard, D., Pfeiffer, D., Jones, E., Honeyman, P., & Mawdsley, J. (2008). Calf mortality as a welfare indicator on British cattle farms. *The Veterinary Journal*, 176(2), 177-181. <https://doi.org/10.1016/j.tvjl.2007.02.006>
31. Plessers, E., Wyns, H., Wateyn, A., Pardon, B., De Backer, P., & Croubels, S. (2015). Characterization of an intravenous lipopolysaccharide inflammation model in calves with respect to the acute-phase response. *Veterinary Immunology and Immunopathology*, 163(1-2):46-56. <https://doi.org/10.1016/j.vetimm.2014.11.005>
32. Raboisson, D., Delor, F., Cahuzac, E., Gendre, C., Sans, P., & Allaire, G. (2013). Perinatal, neonatal, and rearing period mortality of dairy calves and replacement heifers in France. *Journal of Dairy Science*, 96(5), 2913-2924. <https://doi.org/10.3168/jds.2012-6010>
33. Rocha, D. M., Bressan, J., & Hermsdorff, H. H. (2017). The role of dietary fatty acid intake in inflammatory gene expression: A critical review. *Sao Paulo Medical Journal*, 135(2), 157-168. <https://doi.org/10.1590/1516-3180.2016.008607072016>
34. Roth, J., & Blatteis, C. M. (2011). Mechanisms of fever production and lysis: Lessons from experimental LPS fever. *Comprehensive Physiology*, 4(4), 1563-1604. <https://doi.org/10.1002/cphy.c130033>
35. Sadeghi, S., Wallace, F. A. & Calder, P. C. (1999). Dietary lipids modify the cytokine response to bacterial lipopolysaccharide in mice. *Immunology*, 96(3), 404-410. <https://doi.org/10.1046/j.1365-2567.1999.00701.x>
36. Seydel, U., Hawkins, L., Schromm, A.B., Heine, H., Scheel, O., Koch, M.H., & Brandenburg, K. (2003). The generalized endotoxic principle. *European Journal of Immunology*, 33(6), 1586-1592. <https://doi.org/10.1002/eji.200323649>
37. Stanley, J. C., Elsom, R. L., Calder, P. C., Griffin, B. A., Harris, W. S., Jebb, S. A., Lovegrove, J. A., Moore, C. S., Riemersma, R. A., & Sanders. T. A. (2007). UK Food Standards Agency Workshop Report: The effects of the dietary n-6:n-3 fatty acid ratio on cardiovascular health. *The British journal of nutrition*, 98(6), 1305-1310. <https://doi.org/10.1017/S000711450784284X>
38. Thies, F., Miles, E. A., Nebe-von-Caron, G., Powell, J. R., Hurst, T. L., Newsholme, E. A., & Calder, P. C. (2001). Influence of dietary supplementation with long-chain n-3 or n-6 polyunsaturated fatty acids on blood inflammatory cell populations and functions and on plasma soluble adhesion molecules in healthy adults. *Lipids*, 36(11), 1183-1193. <https://doi.org/10.1007/s11745-001-0831-4>

39. Ulevitch, R.J., & Tobias, P.S. (1999). Recognition of gram-negative bacteria and endotoxin by the innate immune system. *Current Opinion in Immunology*, 11(1), 19-22. [https://doi.org/10.1016/s0952-7915\(99\)80004-1](https://doi.org/10.1016/s0952-7915(99)80004-1)
40. Van Amersfoort, E.S., Van Berkel, T.J., & Kuiper, J. (2003). Receptors, mediators, and mechanisms involved in bacterial sepsis and septic shock. *Clinical Microbiology Reviews*, 16(3), 379-414. <https://doi.org/10.1128/CMR.16.3.379-414.2003>
41. Wallace, F. A., Miles, E. A., & Calder, P. C. (2003). Comparison of the effects of linseed oil and different doses of fish oil on mononuclear cell function in healthy human subjects. *British Journal of Nutrition*, 89(5), 679-689. <https://doi.org/10.1079/BJN1079/2002821>
42. Wyns, H. (2014). Immunomodulation of veterinary drugs on lipopolysaccharide-induced inflammation in pigs: Influence of gamithromycin and ketoprofen on the acute phase response (Doctoral dissertation, Ghent University).
43. Zhang, H., Wang, Y., Chang, Y., Luo, H., Brito, L. F., Dong, Y., Shi, R., Wang, Y., Dong, G., & Liu, L. (2019). Mortality-culling rates of dairy calves and replacement heifers and its risk factors in Holstein cattle. *Animals (Basel)*, 9(10), 730. <https://doi.org/10.3390/ani9100730>